

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਨੰਬਰ ਵੀਹ

ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ: ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਉਤਥਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਬੁਣਾਵਟ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼

Jeff Pippenger
2023-12-15

ਭੈਣ ਵਾਈਟ ਅਕਸਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਪਤਨ ਰਾਹੀਂ ਚਿੱਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

“ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਪਤਨ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿੰਨੀ ਨਿਰਰਥਕ ਹੈ। ਬਾਬਲ, ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ-ਓ-ਸ਼ੌਕਤ ਸਮੇਤ, ਜਿਸ ਵਰਗੀ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ,—ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ-ਓ-ਸ਼ੌਕਤ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਅਡੋਲ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਜਾਪਦੀ ਸੀ,—ਕਿੰਨੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੁਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ! ‘ਘਾਹ ਦੇ ਫੁੱਲ’ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਨਾਸ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਯਾਕੂਬ 1:10. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਦੀ-ਫਾਰਸੀ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਯੂਨਾਨ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਰਾਜ ਭੀ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਚੀਜ਼ ਟਿਕੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹੀ ਇਕੱਲੀਆਂ ਅਡੋਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਜਾਣਦੀ ਹੈ।” Prophets and Kings, 548.

ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ “ਉੱਠਣਾ ਅਤੇ ਡਿੱਗਣਾ” ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਬਾਬਲ ਦਾ ਪਤਨ ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਿਮਰੋਦ ਦੇ ਬਾਬੇਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਬਾਬਲ ਫਿਰ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ। ਸਨ 538 ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1798 ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਉਸਦੇ ਪਤਨ ਦਾ ਪਾਪਾਈ ਪਦ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਬਾਬਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਹੈ। ਪਾਪਾਈ ਪਦ 1798 ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਅਠਾਰਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਇਸਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਦੀ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪੈਂਤਾਲੀਹਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਪਾਪਾਈ ਪਦ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪੈਂਤਾਲੀਹਵੀਂ ਆਇਤ ਅਤੇ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਇੱਕੋ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਹ ਮਹਿਮਾਮਈ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਰਾਜਸੀ ਡੇਰੇ ਲਗਾਏਗਾ; ਤਥਾਪਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੀਕਾਏਲ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਸਰਦਾਰ ਜੋ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਐਸਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਿਹਾ ਕਿਸੇ ਜਾਤੀ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਬਚਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਇਕ ਜੋ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:45, 12:11

ਦੂਤ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਲ ਦੇ ਵਾਰ ਡਿੱਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਨਿਮਰੋਦ ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ਜ਼ਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੋ ਵਾਰ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ 1798 ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁੜ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, “ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਭਿਚਾਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਈ ਹੈ।” ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:8.

ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਉਤਥਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸਭ ਪਤਨਾਂ ਨੂੰ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਬਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਦਾ ਸਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦਾ ਦੋ ਵਾਰ ਡਿੱਗਣਾ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਯਮ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਪੱਧਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਇਕੱਠਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਲਾਗੂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ "ਸੰਦੇਸ਼" ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਤ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੰਯੁਕਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਿਰੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ, ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਿਰੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਸੱਚ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਉਸ ਲਕੀਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਾਬਲ ਦੇ ਉੱਭਾਰ ਅਤੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਘੇਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਬੇਲਸ਼ਸਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਕੀਰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਕੀਰ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਤੀਸਰੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਉੱਪਰ ਅਰੋਪੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਹ ਦੋ ਅਧਿਆਇ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੇ ਪਤਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਠਣ, ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ਸਰ ਦੇ ਪਤਨ ਅਤੇ ਨਾਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਜੋ ਰੇਖਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਬਲ ਦੇ ਡਿੱਗਣ, ਫਿਰ ਉੱਠਣ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁੜ ਡਿੱਗਣ ਉੱਤੇ ਸੰਰਚਿਤ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਇਹੀ ਤੱਥ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਅਧਿਆਇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੋ ਅਧਿਆਇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਤੇਰੁਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੋ ਵਾਰ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਪੰਜਵੀਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਰਜ-ਵਿਧੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਕਾਰਜ-ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਵਰਤਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਂਗੇ।

ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ waymark ਉਹ ਵਿਧੀ ਸੀ ਜੋ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਨਿਯਮ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ waymark ਉਹ ਵਿਧੀ ਹੈ ਜੋ "Prophetic Keys" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਯਮ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਕੇ ਸਾਡੇ ਵਰਤਮਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਮਿਲਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਧਰਤੀ ਦੇ

ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮ ਜਦੋਂ “Prophetic Keys” ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਉਹ ਪੱਧਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਧੋਖੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਹੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਧੋਖੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਉਦਾਹਰਨ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਪੈਂਤਕੋਸਤੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭਟਕੀ ਹੋਈ ਦਿਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਾਂ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਪੱਧਤੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਹੀ ਪੱਧਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਸਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਸਹੀ ਅਨੁਭਵ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਇਸ ਬਾਈਬਲੀ ਤੱਥ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਧਿਕਤਰ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਚਾਣੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਗਲਤ ਢੰਗ—ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਕੀ ਸਿਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਏਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਐਸਾ ਆਮ ਮਸਲਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕਲੀਸੀਆ ਆਪਣੇ ਝੁੰਡ ਦੀ ਇਸ ਝੂਠੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨੀ ਗਈ ਲੋੜ ਦਾ ਨਿਵਾਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਝੂਠੀ ਲੋੜ, ਅਜਿਹੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੇ ਝੂਠੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲੀ ਸਮਝ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗਿਆਨ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਣ-ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਝੁੰਡ ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਠੀਕ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਸਕਣ। ਬਾਈਬਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸੁਸੰਗਠਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਉਲਲੇਖ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਨਬੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕਲੀਸੀਆਈ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਉਸ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੌਣ ਵਿਧਰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਨਹੀਂ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰ, ਐਸਾ ਕਰਮੀ ਜੋ ਲੱਜਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਦਾ ਹੈ। 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:15.

ਇੱਕ ਕਲੀਸੀਆਈ ਆਗੂ ਨੂੰ ਝੂਠੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ, ਡਾਂਟਣਾ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ; ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ” ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ “ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ” ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ “ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਣ” ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਵਿਧੀ ਜਾਣਨੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉੱਥੋਂ ਹੀ ਕਰਾਂਗੇ।

ਉਸ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੀ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਲੇਵਿਆਥਾਨ ਨੂੰ, ਉਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੀਰ ਕੇ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਸਰਪ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਲੇਵਿਆਥਾਨ ਉਸ ਟੇਢੇ ਸਰਪ ਨੂੰ, ਦੰਡ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਅਜਗਰ ਨੂੰ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਾਰ ਸੁਟੇਗਾ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਗਾਓ, “ਲਾਲ ਦਾਖਰਸ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਬਾਰੀ।” ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਹਰ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਰਾਤ ਦਿਨ ਉਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਕ੍ਰੋਧ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰੇ? ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸਾੜ ਸੁਟਾਂਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰੇ; ਹਾਂ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਯਾਕੂਬ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹ ਫੜਾਵੇਗਾ; ਇਸਰਾਏਲ ਫੁਲੇਗਾ ਅਤੇ ਕਲੀਆਂ ਲਿਆਏਗਾ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਫਲ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ? ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਕਤਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਾਰੇ ਗਏ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ? ਮਾਪ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਫੂਟ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਤੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਦ ਕਰੇਗਾ; ਪੂਰਬੀ ਪਵਨ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਠੋਰ ਹਵਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸੇ ਨਾਲ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਅਧਰਮਤਾ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਫਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੈਦੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਚੂਨੇ ਦੇ ਕੁੱਟੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰਾਂ ਵਰਗਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਅਸ਼ੇਰਾ-ਵਿੱਟੋ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਖੜੀਆਂ ਨਾ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਤਾਂ ਵੀ ਗੜ੍ਹ ਵਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਉਜਾੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ-ਥਾਂ ਤਿਆਗੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਰਗੀ ਛੱਡੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਉੱਥੇ ਬੱਛੜਾ ਚਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਉਹ ਲੇਟੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਡਾਲੀਆਂ ਸੁੱਕ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੋੜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ; ਔਰਤਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣਗੀਆਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਪੂਜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਚਿਆ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏਗਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆ ਦੀ ਨਹਿਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਿਸਰ ਦੀ ਨਦੀ ਤਕ ਝਾੜ ਮਾਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਹੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵੱਡੀ ਤੁਰਹੀ ਫੂਕੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਅੱਸੂਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਲੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 27:1-13।

ਪਿਛਲੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵਾਰੰਵਾਰ ਉਸ "ਪੁੱਜੇ" ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਸਤਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਆਯਤ ਪੁੱਜੇ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਵੱਡੀ ਤੁਰਹੀ ਫੂਕੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਅੱਸੂਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਹੋਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸਨ।" ਅਸੂਰ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੇ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆ ਕੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ "ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਬਤ" ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ।" "ਉਹ ਦਿਨ," ਜੋ ਉਹ ਦਿਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਿਛੋਕੜ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸੂਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਯਾਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਲੋਕੋ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਨਾ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਿਪਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਾ ਸਹੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਆਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 18:4, 5.

ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਅੰਤ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਉਸ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੀ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਬਲਵਾਨ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਲਿਵਿਆਥਾਨ, ਉਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੀਰਣ ਵਾਲੇ ਸੱਪ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਲਿਵਿਆਥਾਨ, ਉਸ ਟੇਢੇ ਸੱਪ ਨੂੰ, ਦੰਡ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚਲੇ ਅਜਦਾਹੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਪ੍ਰਤਿਫਲਾਤਮਕ ਨਿਆਂ ਅਜਗਰ ਦੇ ਰਾਜਾਂ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ), ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਰਾਜ (ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ) ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਰਾਜ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ) ਉੱਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਰਬਾਦੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਅਜਗਰ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ (ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਅਜਗਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ), ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਉੱਤੇ ਵੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੋਵੇਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਉਹ

ਖਾਸ ਮੁੱਦੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸਤਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਠਾਈਵੇਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਵਿਧੀ-ਵਿਧਾਨ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪਾਵਾਂਗੇ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਉੱਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਯਸਾਯਾਹ ਦਾ ਸਤਾਈਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਅਜਗਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਦੰਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਓ।" ਕਿਸ ਨੂੰ ਗਾਓ?

ਕਿਸ ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਗੀਤ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ "ਲਾਲ ਦਾਖਰਸ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਬਾੜੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਯਹੋਵਾਹ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਬਾੜੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿਯਤਮ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿਯ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਗੀਤ ਗਾਵਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਿਯਤਮ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਪਜਾਊ ਟਿੱਬੇ ਉੱਤੇ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦਾ ਬਾਗ਼ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਬਾੜ ਲਾਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕ ਕੱਢੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਬੋਲ ਲਗਾਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੀਣਾਰ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਗੂਰ ਰਸ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਲੂ ਵੀ ਬਣਾਇਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਅੰਗੂਰ ਲਿਆਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਜੰਗਲੀ ਅੰਗੂਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਹੇ ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਵਸਨੀਕੇ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਪੁਰਖੇ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਉ ਕਰੋ। ਮੇਰੇ ਬਾਗ਼ ਲਈ ਹੋਰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ? ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਅੰਗੂਰ ਲਿਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜੰਗਲੀ ਅੰਗੂਰ ਕਿਉਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ? ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਓ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਗ਼ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ: ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਬਾੜ ਹਟਾ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਗਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕੰਧ ਢਾਹ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਗੋਂਦਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ: ਉਸ ਦੀ ਨਾ ਕਟਾਈ-ਛਟਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਖੁਦਾਈ; ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੰਡੇ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਉੱਗ ਆਉਣਗੀਆਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੱਦਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੀਂਹ ਨਾ ਵਰਸਾਉਣ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦਾ ਬਾਗ਼ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਘਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਪੁਰਖ ਉਸ ਦੀ ਮਨਭਾਉਂਦੀ ਰੋਪਾਈ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਨਿਆਉ ਦੀ ਆਸ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਵੇਖੋ ਅਤਿਆਚਾਰ; ਧਰਮ ਦੀ ਆਸ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਵੇਖੋ ਪੁਕਾਰ। ਯਸਾਯਾਹ 5:1-5.

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਦਾਖਬਾੜੀ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੀਤ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard." ਦਾਖਬਾੜੀ ਦਾ ਗੀਤ ਉਹ ਗੀਤ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਅਹਿਦੀ ਕੌਮ ਦੇ ਤਿਆਗੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਅਹਿਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਰਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "in time past were not a people, but are now the people of God." ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਬਾੜੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਮੀਂਹ ਨਹੀਂ ਵਰ੍ਹਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਐਲੀਆਹ ਦੇ ਉਸ ਕੌਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂਕਾਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਮੀਂਹ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗੀਤ ਇੱਕ ਅਹਿਦੀ ਕੌਮ ਦੇ ਤਿਆਗੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਖਬਾੜੀ ਦਾ ਗੀਤ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਤਿਆਗਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਅਹਿਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਹੋਰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੁਣੋ: ਇੱਕ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦਾ ਬਾਗ਼ ਲਗਾਇਆ, ਉਸ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਬਾੜ ਲਾਈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਅੰਗੂਰ ਰਸ ਕੱਢਣ ਲਈ ਹੌਂਦ ਖੋਦਿਆ, ਇੱਕ ਮੀਣਾਰ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਗ਼ਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਠੇਕੇ ਉੱਤੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪ ਦੂਰ ਦੇ ਦੇਸ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਦ ਫਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਗ਼ਬਾਨਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਫਲ ਲੈਣ। ਪਰ ਬਾਗ਼ਬਾਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ

ਫੜ ਲਿਆ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰੇ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਨੌਕਰ ਭੇਜੇ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਓਹੀ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਖੀਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਭੇਜਿਆ, ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਜਦ ਬਾਗ਼ਬਾਨਾਂ ਨੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਇਹ ਵਾਰਿਸ ਹੈ; ਆਓ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਿਰਾਸ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਈਏ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਿਆ, ਬਾਗ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਜਦ ਬਾਗ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਗ਼ਬਾਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਾਸ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਾਗ਼ ਹੋਰ ਬਾਗ਼ਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਠੇਕੇ ਉੱਤੇ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣਗੇ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਕਿ ਜਿਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਓਹੀ ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਚਰਜ ਹੈ? ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਫਲ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗੇਗਾ, ਉਹ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਡਿੱਗ ਪਏਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਰ ਚੁਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਜਦ ਮੁੱਖ ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੁਣੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਮੱਤੀ 21:33-45.

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਗੂਰਬਾੜੇ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਬਲ ਵੱਲ ਇੰਨੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਏ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਝਗੜਾਲੂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਅੰਗੂਰਬਾੜੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਹੀ ਉਤਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕੇ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਅੰਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਅੰਗੂਰਬਾੜਾ ਹੋਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਠੇਕੇ ਉੱਤੇ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਮੌਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਫਲ ਦੇਣਗੇ।"

ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਯਤ ਜੋੜੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਥਰ ਬਾਰੇ ਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਥਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਵਾਲੀ ਬੰਦ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੌਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਫਲ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗੇਗਾ ਉਹ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਡਿੱਗੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਚੁਰ-ਚੁਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।" "ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਰ-ਚੁਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ" ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਯਸਾਯਾਹ ਸਤਾਈ ਦੀ ਗੂੰਜ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ "ਵੇਦੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਥਰ ਚੂਨੇ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਰਗੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਕੁੱਟ ਕੇ ਤੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਸ਼ੇਰਾਹ ਦੇ ਉਪਵਨ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।" ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਯੇਸ਼ੀਆਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਹਨ, ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜੋ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨੂੰ ਮੁੜ ਲੱਭਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਹ ਠੋਕਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਨਮੋਲ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਜਿਹੜੇ "ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ," ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲਾਲ ਦਾਖਰਸ ਵਾਲੇ ਦਾਖਬਾਗ਼ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਣੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਨੇ ਅਕਸਰ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੀ ਤੀਜਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤੀ ਵਿੱਚ, ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਧਿਆਇ ਸੱਤੀ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਦਿਨ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਤਾਕਤਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ।

ਅਸੀਂ ਉਸ ਗੀਤ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਛੁਟਕਾਰੇ ਪਾਏ ਹੋਇਆਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਆਪਣਾ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਇੱਕ ਮੋਮਣਾ ਸਿਓਨ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼

ਸੁਣੀ, ਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਗਰਜਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀਣਾਵਾਦਕਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਵੀਣਾਵਾਂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਗੀਤ ਗਾ ਰਹੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਗੀਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖ ਸਕਿਆ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਮੇਲ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਅਸ਼ੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੁਆਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਮੇਮਣੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਲ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮੇਮਣੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਫਲ ਹੋਣ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਪਟ ਨਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:1-5।